

آیا بعضی از روایات مفاتیح ، مخالف قرآن نیست ؟

توضیح سؤال :

در اعمال روز جمعه در قسمت چهارم گفته شده بعد از نماز صبح سوره الرحمن بخواند وبعد از " فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ " بگویند " لا بشيء من آلائك رب أكذب " آیا در اینجا از ما خواسته شده که چیز جدیدی به قرآن اضافه کنیم؟؟

و در حاشیه مفاتیح در قسمت در فضیلت تعقیب نوشته شده علامه مجلسی فرموده که بر روایت علی ابراهیم و کلینی ایه الکرسی علی تنزیل چنین است و چیزهایی به ایه الکرسی اضافه کرده اند که اگر مراجعه کنید میبینید...

مگر نه اینکه ما میگیریم ما فقط از روایاتی استفاده میکنیم که سند صحیح داشته باشد

سوال من این است اگر منظور این است که ایه الکرسی تحت تحریف قرار گرفته شده پس چرا ما باید این روایت را در کتب امروزی خود بنویسیم؟؟؟؟

پاسخ :

در مورد عبارتی که بعد از این آیه در سوره الرحمن خوانده می شود باید گفت که :

1- این عبارت مانند اجابت در خواست خداوند است که خداوند می گوید : پس کدامیک از نعمت های پروردگارتان را منکرید ؟ شما جواب می دهید هیچ يك را منکر نیستیم . این قسمت به عنوان قرآن نیست . بلکه به عنوان اجابت سوال پروردگار متعال است .

2- اگر بخواهید به این مطلب در هنگام خواندن قرآن اشکال بگیرید به صدق الله العظیم نیز باید اشکال بگیرید .

3- نیز باید به آمینی که بعد از قرائت سوره حمد در نماز می گویند اشکال بگیرید که این اضافه کردن چیزی به قرآن است (جدا از اشکال دعا نبودن سوره حمد ؛ زیرا آمین در نماز آن را از سوره بودن خارج کرده و دعا به حساب می آید ؛ پس اگر کسی آمین بگوید گویا اصلا سوره حمد را نخوانده است . بلکه دعایی کرده است . ما ما موریم به اینکه در نمازهای یومیه دو سوره از قرآن بخوانیم ؛ سوره حمد و سوره ای بعد از آن ، اما اهل سنت در ابتدا دعا می خوانند و سپس هم قسمتی از سوره ای دیگر)

4- همین عبارت " لا بشيء من آلائك رب أكذب " واستحباب خواندن آن بعد از آیات سوره الرحمن در روایات صحیح اهل سنت هم آمده است :

وأخرج البزار وابن جرير وابن المنذر والدارقطني في الأفراد وابن مردويه والخطيب في تاريخه بسند صحيح عن ابن عمر أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قرأ سورة الرحمن علي أصحابه فسكتوا فقال ما لي أسمع الجن أحسن جوابا لربها منكم ما أتيت علي قوله الله فبأي آلاء ربكما تكذبان إلا قالوا لا شيء من آلائك ربنا نكذب فلك الحمد

الدر المنثور ج7/ص690

بزار و ابن جریر و ابن منذر و دارقطنی در کتاب الافراد و ابن مردویه و خطیب در تاریخش با سندی صحیح از ابن عمر نقل کرده اند که رسول گرامی اسلام سوره الرحمن را بر اصحابشان خواندند . پس اصحاب ساکت ماندند ؛ پس حضرت فرمودند چه شده است که جن جوابش را برای پروردگارش از شما بهتر داد ، هنگامی که به قول خداوند رسیدم که فبأي آلاء ربكما

تکذبان گفتند: لا شيء من آلائك ربنا نكذب فلك الحمد

لذا اگر می خواهند ما را متهم به تحریف کنید (البته این اتهام اساسا با این مدعا نمی خواند) خود ایشان نیز متهم می گردند .

در مورد عبارت مفاتیح الجنان نیز باید گفت که ظاهرا اشتباهی دیگر داشته اند .

زیرا در آنجا آمده است :

آية الكرسي علي التنزيل چنین است :

الله لا إله إلا هو الحي القيوم لا تأخذه سنة ولا نوم له ما في السماوات وما في الأرض وما بينهما وما تحت الثرى عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم من ذا الذي ... تا هم فيها خالدون

این مطلب در بین علما مسلم است که قرآنی که ما داریم در طریقه چینش آیات با آنچه بر رسول گرامی اسلام نازل می شد متفاوت است . زیرا ایشان در بسیاری مواقع آنچه را بر ایشان نازل می شد قسمت ، قسمت کرده می فرمودند این قسمت را در فلان نقطه از قرآن بگذارید و این قسمت را در نقطه ای دیگر . لذا می بینم که در بعضی سور ، بعضی آیات مدنی و بعضی مکی هستند .

در این روایت هم آمده است آیه الكرسي آن هنگام که بر رسول خدا نازل شد به این صورت بود . اما الان قسمت : وما بينهما و ما تحت الثرى در سوره طاهها آیه 6 و قسمت عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم نیز در آیه 22 سوره حشر آمده است .

شاید مقصود این روایت این باشد که هنگامی که این مطالب بر رسول خدا نازل شد و قبل از تعیین محل هر عبارت (علي التنزيل) چنین بوده است .

البته باید گفت که اگر روایتی دلالت بر تحریف قرآن بکند حتی اگر سندش صحیح باشد ما آن روایت را مخالف نص صریح قرآن دانسته باطل می دانیم . ما مانند اهل سنت نیستیم که به خاطر حفظ مقام بخاری و مسلم هر روایتی را که ایشان آورده اند صحیح بدانیم حتی اگر دلالت بر تحریف قرآن داشته باشد (مانند روایت آیه رجم و...)

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم (هج)